

Bilag til f. t. l. om Danmarks tilslutning til EU's forfatningstraktat (bd II)

og samme stat, har den rettighed, der sikres, samme betydning og omfang, som den tilsvarende ret i EMK.

AFSNIT VII

**ALMINDELIGE BESTEMMELSER
VEDRØRENDE FORTOLKNING OG
ANVENDELSE AF CHARTRET**

ARTIKEL 51¹²⁶⁾*Anvendelsesområde*

1. Bestemmelserne i dette charter er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten. De respekterer derfor rettighederne, overholder principperne og fremmer anvendelsen heraf i overensstemmelse med deres respektive kompetencer og under overholdelse af grænserne for de kompetencer, der er tildelt Unionen i andre dele af forfatningen.

2. Dette charter udvider ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer og skaber ingen nye kompetencer eller nye opgaver for Unionen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i andre dele af forfatningen.

Forklaring

Formålet med artikel 51¹²⁷⁾ er at fastlægge chartrets anvendelsesområde. Bestemmelsen skal klart fastslå, at chartret først og fremmest finder anvendelse på Unionens institutioner og organer under iagttagelse af nærhedsprincippet. Denne bestemmelse blev udarbejdet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, der pålægger Unionen at respektere de grundlæggende rettigheder, samt med mandatet fra Det Europæiske Råd i Köln. Udtrykket »institutioner« er stadfæstet i forfatningens del I. Udtrykket »kontorer og agenturer« anvendes hyppigt i forfatningen om alle de instanser, der er oprettet ved forfatningen eller den afledte ret (se f.eks. forfatningens artikel I-50 eller I-51).

For så vidt angår medlemsstaterne følger det utvetydigt af Domstolens retspraksis, at forpligtelsen til at respektere de grundlæggende rettigheder, der er fastlagt inden for rammerne af Unionen, kun påhviler medlemsstaterne, når de handler inden for rammerne af EU-retten (dom af 13. juli 1989, Wachauf, sag 5/88, Sml. 1989, s. 2609, og dom af 18. juni 1991, ERT, Sml. 1991, s. I-2925, dom af 18. december 1997, C-309/96, Annibaldi, Sml. 1997 I, s. 7493). Domstolen har bekræftet denne retspraksis med følgende ord: »Endvidere bemærkes, at de i fællesskabsretten gældende principper for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder også er bindende for medlemsstaterne, når disse gennemfører fællesskabsbestemmelserne« (dom af 13. april 2000, sag C-292/97, Sml. 2000, s. 2737, præmis 37). Naturligvis finder denne regel, således som den er knæsat i dette charter, både anvendelse på centrale myndigheder og regionale og lokale instanser samt på de offentlige myndigheder, når de anvender EU-retten.

Stk. 2 bekræfter sammen med andet punktum i stk. 1, at chartret ikke kan bevirke en udvidelse af de kompetencer og opgaver, som Unionen har i henhold til forfatningens andre dele. Det drejer sig om udtrykkeligt at nævne, hvad der logisk følger af subsidiaritetsprincippet og af, at Unionen kun har de kompetencer, som er tildelt den. De grundlæggende rettigheder, således som de er sikret i Unionen, har kun virkning inden for rammerne af de kompetencer, der er fastlagt i forfatningens del I og III. En forpligtelse for EU's institutioner i henhold til andet punktum i stk. 1, til at fremme principperne i chartret, gælder derfor kun inden for grænserne af de beføjelser, institutionerne er tildelt.

Stk. 2 bekræfter endvidere, at chartret ikke medfører en udvidelse af EU-rettens anvendelsesområde ud over Unionens beføjelser i henhold til forfatningens andre dele. Domstolen har allerede stadfæstet denne regel med anerkendelsen af de grundlæggende rettigheder som en del af EU-retten (dom af 17. februar 1998, C-249/96 Grant, Sml. 1998 I, s. 621, præmis 45). Det er en selvfølge, at indarbejdelsen af chartret i forfatningen i henhold til denne regel ikke kan forstås som en udvidelse af medlemsstaternes handlemuligheder »når de gennemfører EU-retten« (i overensstemmelse med stk. 1 og ovennævnte retspraksis).

¹²⁶⁾ Artikel II-111 i forfatningen.

¹²⁷⁾ Artikel II-111 i forfatningen.